

pri Žusmu

TINSKO SPODNE TINSKO - p.c. Matera božje

1.

(zupnijski zemljaš)

Dvoladijska gotska cerkev s prekaznimi poznam na notranjih opornikih slomečim obokom. Pod streho zid do vrha ometam in pobeljen. Obokovni nosilci so prav pozne oblike in prehajajo spredaj v polstebre. Zvezdnat obok isto v prebit. Velik slavolok z žlebom na obe strani. Zelo učinkovit na obokih slomeč kor. Vel.oltar lesen. Dober barok srede 17.stol. razširjen na strani sr.18.stol. Lepi kipi. V glavnih dolbini, gotski kip M.Božje z detetom(pozneje oblečen kot na Ptuški gori) stojec, dober. V atiki zelo interesantna majhna skupina sv. 3 kraljev. Angelji iz 18.stol.

Slike-km iz 1.pol.19.stol. grobe, a vseeno v milje se ujemajoče.

6 str. oltarijev sr.18.stol. zelenkast marmor posnet v lesu in beli oz. zlati in lazirani kipi. Rokoko baldahim z Materjo božjo so prenešeni sredi cerkve. Fina prižnica srede 18.stol. Zelenkasto marmoruram je in bele skupine.

Interesantna slika, čeprav ne prve kvalitete iz sr.18.stol.

Stele, XXI, 26.7.1923, str.35' - 36'

Prebiterij ima močne opornike ob prezbiteriju.

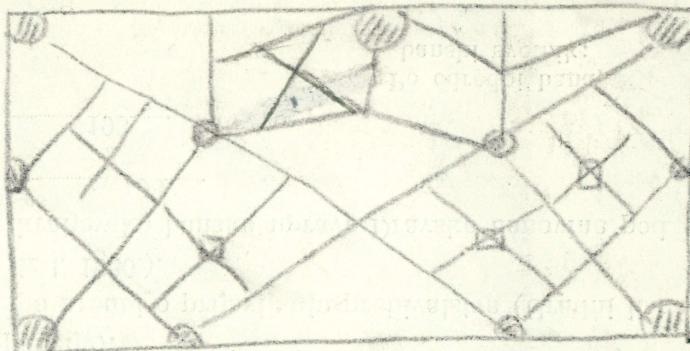
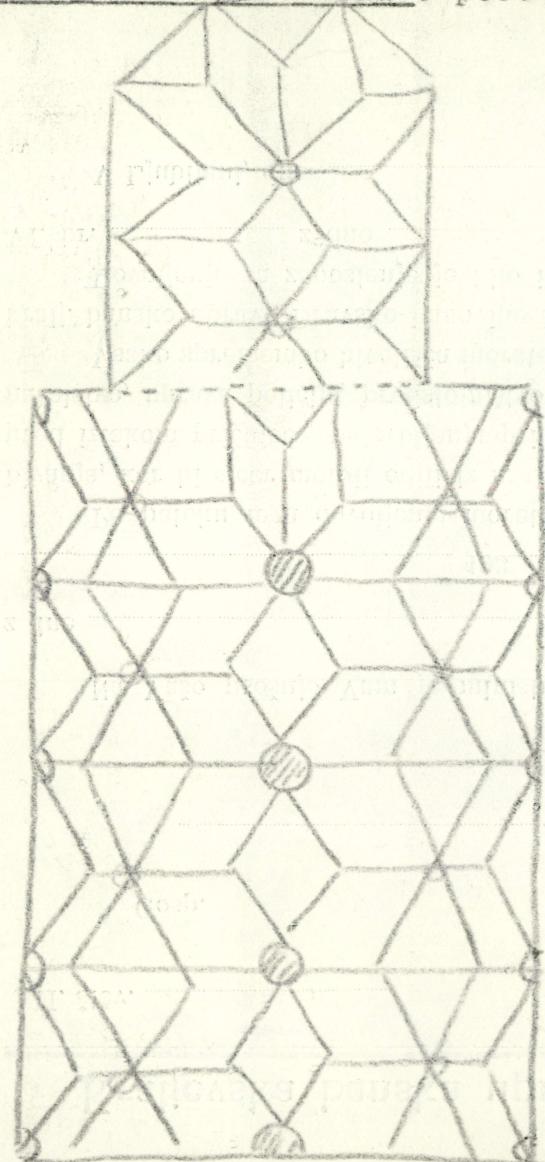
Stele, XXI, 26.7.1923, str.40'

Dvoladjiska dvorana, na temenu gladki okrogli sklepniki.

Juž, nad korom ima 6krako zvezdo, naslednji na isti strani gladek ščitek.

3 rožeta(plitva), 4. gladek ščitek.

V ladji sedaj izrezani polstebri - služniki . Rebra so večkrat netektonsko odsekano križajo. ~~X~~ itd.

V istem tipu arhitekture obokan zadaj 3,
spredaj dvo ladijski kor.

Širine enake ($a = b = c$.)

Portal šilast, bogato profiliran.

Osemrakotni stebri s širšo osmerokotno nogo
in čašasto geom. kapiteli.

Obok v prezbit. sloni na šilastih konzolah,
ena ima spodaj ščitek.

6 lesenih oltarjev sr. 18.stol. Tudi priž-
nica.

Vel.oltar predelan iz oltarja 17.stol. v ol-
tar 18.stol. Deloma dobri ki-pi. Kip M.B.
stoječe z detetom na levi roki v S črti
stoji gotsko. Tudi v izrazu lave. Zdi se,
da je spodaj odžagana (je brez nog - stopal)
in lazurno pobarvana v 17.stol. in verjetno
tudi prerezljana.

Visok šilast slavolok z globoko žlebastim
posnetkom na obeh straneh.

Prezbiterij ima zunaj stopnjevane opornike

in pritlični zokel.

Zakristija prizidana, prav tako zvonik s pravokotnim spodnjim in 8kotnim vrhnjim delom, prizidan v 17.stol.

Zazidana gotska okna. Tudi ladja ima zokel.

Stele, CXIII, 15.10.1948, str. 81' - 82'

Filiala, posvečena MB. Božja pot.

Pravilno orientirana cerkev stoji na strmem griču v n.v. 403 m., nekoliko zapadno pod cerkvijo sv. Ane.

Viri in literatura: Farna kronika.

Gerke v sestavljanju: predstavljeni spodaj kvadratni, zgoraj oktogonalni zvonik, širša pravokotna ladja, ožji in nižji 3/8 zaključeni prezbiterij in na severu mu prizidana pritlična zakristija. Gradnja je kamenita, omotana. Strehe sedlasta, strešasta, pultačna, opečne; zvonikova zvonasto-čebulasta, pločevinasta. Povdariti je treba, da je prezbiterij nekoliko ožji, a zato višji od ladje, kar daje cerkvi značilno podobo.

Zunanjščina: Zvonik obteka profiliран talni in 3 pristrešni zidci. Sicer je zvon podoben temu pri cerkvi sv. Ane. Njegove line so pravokotne, ušesaste, okrašene s kamenitimi karnisami, zvonove line so dvojne, pravokotne, členjen portal pravokoten, bogato profiliran, okrašen z ravnim čelo in baročen. Pристrešen ~~tamnlni~~ zidec fasade dokazuje, da je zvonik kasnejši dozidek. Glavni portal je šilastoločen, gotski, profiliran žleb-palica-žleb. Njegove vratnice so še originalne. Zvonica ima žam kameniti tlak in križni obok.

Ladro opasuje pristrešen talni zidec, medtem ko je venčni zidec žlebast, kamenit, gotski. V severni in južni steni so vrata in 3 okna, ki so pp,

baročna. Južni portal je zazidan, vzhodno severnega pa je opažna sled zazidanega prvotnega zašiljenega portala. Tam talni zidec tudi pravokotno vskače. Na severni steni je tudi sončna ura. Od ladje ožji in višji prezbiterij obstopa 6 opronikov, katerih eden je uničen radi zakristije. Oproniki so trikata izpodžlebljeno pristrešni. Tudi prezbiterij opasujeta kamenita talni in venčni zidec. Gotska okna v zaključku so zazidana, nadomeščata jih 2 manjši baročni, pravokotni okni v južni in zaključni steni. Zakristija je baročen dozidek s 3 nizkimi oporniki. Ima pp portal v vzhodni in pp okni v ostalih 2 stranicah. Pred prezbiterijevo zaključnico stoji ekspresivni misijonski križ iz 19. stol. Nad prezbiterijem stolpič.

Notranjščina: Tlak je kamenit, v prezbiteriju cementen. Zidana pevska empora je gotska ter počiva na osrednjem ladjem ter 2 lastnih oktogonalnih slopih. Njen obok sestavlja 6 polj, ki so zelo nepravilna in komplimirana. Profil reber je obojestransko konkavno posnet. Emporina ograja je polna, zidana in zaključena z gotskim profilom.

Ladja je dvoladijski dvoranski tip gotskega prostora, katerega 8 zvezdasto obokanih svodnih polj nosijo 3 oktogonalni slopi. Rebra so ob stenah rasla iz stebrastih služnikov, katere so kasneje spodrezali in baročno, školjkasto zaključili. Profil reber je žlebast. V temenu obokov jih spajajo okrogli sklepniki, ki so okrašeni bodisi z rozetami, bodisi s ščiti. Slavlok je ostroločen, obojestransko konkavno prirezan na jadovo zrno.

Prezbiterij je višji od ladje. Obsega 2 traveji, ki sta zvezdasto obokani. Rebra enakega profila kot v ladji rastejo iz geometričnih konsol, od katerih sta 2 okrašeni z grboma brez emblemov. Preprosta okrogla sklepnika sta brez dekorja. Vhod, ki vodi v zakristijo je ppk členjen, baročen. Vsa notranjščina je tonsko pobarvana (1958), vendar z napakami (rebra so pozlačena, baročne konsole plave, prezbiterij je pretemen, na slavoloku je puščen poznobaročen).

štuk itd.)-

Na severovzhodni prečnici prezbiterija je bila ob priliki obnove najdena letnica 1524, katere posamezne številke ločujejo s-znaki.. Ladjini nôslici prehajajo spredaj v polstebre, kar je znak poznegra nastanka obokanja, pač leta 1524.

Oprava: Glavni oltar je iz l. 1644., a je bil v 3. četrtini 18. stol. razširjen z obhodnima lokoma, nad njima volutastima lokoma s cvetno vazo, v sredini pa predelan. Menza je sarkofagasta, prostorno razvita predela s hrustanšastima volutama nosi nastavek z 2 paroma stebrov, v sredi odrezani golšastim ogredjem in ~~preprostimi~~ ušesi. Osrednja niša je baročno razgibana ter zaključna s školjko. Ob strani sta še stari školjkasti ppk niši. V osrednji dolbini je gotska Marija s klečečo škapulirske skupino iz 17. stol., ob strani pri stebribh sta 2 apostola, nad obhodnima lokoma pa Pavel in Peter. Gotska plastika je skoraj v naravni velikosti, držana v tipični S-liniji. Marijino glavo ovija peplos (velum je baročni dodatek), plašč ji pada okoli bokov, gube so spodaj porezane. Dete je oblečeno ter sedi na Marijini levici. Njena krona, žezlo itd so baročni dodatki. Plastika je bila recentno močno preslikana. Čas nastanka plastike je ca 1400. ali začetek 15. stol. Atika ima stebra, golšasto ogredje ter volutasti ušesi, okrašeni z biserniki. V osrenji ppk niši je Epifanija, ob strani na volutah papež Benedikt in Daniel. Sledi šelo, katerega ~~text~~ tvori d-val s hermastonima angeloma ob strani ter Michaelom na vrhu. V medaljonu je Marijino krananje, ob strani dva škofa s knjigama v rokah. Na ogredju so puti. Tabernakelj z volutastim bal-dahinom je iz srede ali 3. četrtine 18. stol., enako kot: osrednja niša, 4 nastavkovi kipi, obhodna loka, angeli na glavnem ogredju in trobentači na atiki. Sicer pa je atika v celoti še iz srede 17. stol. Posnetna slika, opki predstavlja Marijo, delečo škapulirja Dominiku in Klari, je zanimivo

delo iz 18.stol. Marija je oblečena v pokrov. Svečniki so bp. Oltar je marmoriran, kar ne odgovarja značaju 17. stol. ,ki ljubi barvo lesa (rjavo) in zlato.

Stranski oltarji sv. Jožefa, Terezije, Križa, Mihaela, Janeza Nepomuka in Franca Xaverija, torej 6 po številu, so v bistvu enaki ter delo iste delavnice, kar velja tudi za slike, ki so delo Antona Lerchingerja. So poznobaročnega atektonskega koncepta. Imajo sarkofagasto menzo, prostorno stopajočo predelo, mesto tabernakljev lepe rokajske kanon-tablice, nastavek nosita po 2 voluti s kosi ogredja. Atika je tudi atektonsko koncipirana. Krase jih simboli: obe srci, 3 čednosti, božje oko, IHS in plamenček v sredi običajnih glorij. V sredini nastavka imajo ozke, razgibano okvirjene slike, ob straneh pa kipe. Prvi oltar ima sliko Janeza Nepomuka, kipa Izidorja in Notburge, drugi ima sliko Ignacija, 2 kipa duhovnikov, tretji ima sliko Jožefove smrti, kipa puščavnika in Jakoba st. (popotnika). Ta oltar ima na predeli napis: ALTARE HOC RENOVATUM EST/ IN HONOREM SANCTAE FAMILIAE/ EXPENSIS / BET JOSEFI PLANINSEK MDCCCLVII. Četrtni oltar ima sliko Marjete Korotonske, kipa Apolonije in ? svetnice. Ta oltar ima podoben napis kot prejšnji, le da je ime Marko Ojsteršek 1857. Peti oltar ima sliko Križanja z Janezom in Marijo, kipa ? škofa in Florijana, šesti oltar pa ima sliko Mihaela v boju s hudobcem ter kipa Rafaela in angela varuha. Oltarji so iz ca l. 1770. in so atektonsko pojmovani, prva dva (Janeza Nepomuka in Franca Xaverija) sta nekoliko bogatejša od ostalih in močneje razvita v prostor. Posebno lep so njihove kanon-tablice ter oba rokajsko -izpeljana svečnika na Nepomukovem oltarju. Beli, oziroma pozlačeni in lazirani kipi so tipični za 3. četrtine 18. stol. ter že napovedujejo copf stil. Fina prižnica je isto delo kot oltarji. Je temnozeleno marmorirana z belimi pikastri plastikami, enako kot oltarji. Na baldahinu jo krasi skupina škapulirske MB z Dominikom in Klaro.

Marijin tron v sredini cerkve je isto delo kot so oltarji, le da je neokusno preslikan. Isto velja za orglje, katere krasi lep rokaj.

Zakristijska omara je okusno delo iz 3. četrtine 18. stol. z rokajskim čelom. Lep školjkast kropilnik ima podobo angelske glavice v bazenu.

Oprema: 3 stekleni lestenci v ladji so delo loške glažute iz 19. stol. V zakristiji je poznobaročna monstranca in rokajski kelih.

Zvonik : Iz empole vodi v njegovo 1. nadstropje pp vhod. Nadstropje je križno obokano in ometano. Tu stoji kip nekega bradatega svetnika iz 18. stol. in leži Križev pot pp, ki je rustikalno delo iz 1. pol. 19. stol. Nato je tu omara iz 2. pol. 18. stol. in misal iz 1. 1708.

Zvon ima napis: SANCTA MARIA & SANCTA ANNA ORRATE PRO NOBIS ANNO MDCLXVIII IN NAMEN GOTTES BIN ICH GEFLOSSEN NICOLAUS BOSET ZU CILLI HAT MICH GEGOSSEN IN 1668 JAHR. Krase ga reliefi: MB v soncu, žena, devajoča grozdje v brento, deizisna skupina in zopet žena z grozdjem ter renesančna ornamentika. Zvon je v^elik in lep, medtem ko sta mala zvončka bp.

Podstrešje: Ladja je imela prvotno tabulant, kar dokazuje belež do vrha njenih sten. Prezbite ijev obok je kamenit ter v višini tabulanta. Da segajo njegove stene še visoko nad njega je vzrok v enakem naklonu ladjine in prezbiterijeve strehe ter v večji ožini prezbiterija, kar nujno zahteva njegovo večjo višino. Prezbiterij ima proti ladji požarni zid, katerega trikotno celo je ometano, zbeljeno ker ima lino, okrašeno okoli z redečim robom, torej je ta del bil nekoč nad streho ladje. Ker se belež končuje v ravni črti, obstaja edina možnost, da se je ladjina streha proti njemu končevala strešasto, torej da sta prezbiterij in ladja imela vsak svojo streho, ter so ju šele kasneje združili, morda takrat, ko so obokališč ladjo l. 1524.

Ker kaže cerkev enotno gradnjo, je morala njena zidava teči nepretrgoma, čeprav mogoče skozi daljšo dobo.

Resume: Cerkev je iz 2. pol. 15. stol. Ladja je imela prvotno raven strop, prezbiterij, ki je še gotsko dinamičen, pa že obok, katerega rebra so iz dobrega kamna. Imela sta vsak svojo streho, tako da se je ladjina strešasto končavala proti prezbiteriju, katerega požarni id je segal nad njo. Leta 1524. so obokali ladjo ter jo spremenili v dvoladijski dvoranski prostor, ki kaže na gorenjske vplive, ter tudi sicer ekskončali cerkev, ki je imela verjetno strešasti stolpič, ali pa še tega ne zaradi zvonika bližnje Anine cerkve. Rebra v ladji so izdelana iz slabega, krušljivega materiala, enako obočni nosilci. Zvonik je bil prizidan po sredini 17. stol., zakristija v 1. pol. 18. stol., v 3. četrtini 18. stol. pa so notranjščino nekoliko preuredili (konsole, štuk na slavoloku, oprava) ter je tako pričakala danšnje dni. V 18. stol. je bilo Tinsko znana božja pot in je močno prospirlalo. Po mojem mnenju je bila sedanja Anina cerkev prvotno Marijina (zato govore freske in Marijin kip iz ca 1400), ker pa je bil velik naval romarjev, so zgradili v 2. pol. 15. stol. sedanjo Marijino cerkev, vanjo prenesli kip, staro cerkev pa spremenili v Anino ter v njen oltar postavili nov kip Ane Samotretje.

Okolica: Cerkvi ležita nad vinogradom v čudoviti legi prostranstva. Proti jugu jih obdaja eskarpa in obzidje.

Vzhodno cerkva stoji kapela s stolpičem, podkvastega tlorisa, ki kaže na 2. pol. 18. stol. Ima kovano poligonalno mrežo. Reliefno obdelanx leseni kip Marije z detetom, kaže na 17. stol. Marija stoji, dete ji sega za vrat.

SPODNJE TINSKO pri Žusmu - p.c.M. Božje.

9.

Konservatorske opombe: Cerkev je v redu vzdrževana.

Ostalo :

Opombe:

J. Curk: Celjska topografija (Šentjur), rkp. str. 156 -158. , zapiski 1960

Gotska enoladijska stavba z svodom na notranjih opornikih, križni svod. Na enem sklepniku celjski grb. "or čeden, ima letnico 1733.

3 oltari čedni iz konca 17.stol. nelepo preslikani in predelani.

V glavnem oltariu kip sv. Ane z Marijo, mogoče prvotno sv. Ana Selbdritt, ker Marija dela gesto, kot bi z desnico nekoga držala, ali segala k njemu. Sv. Ana drži v levi knjigo z desno pa sega predse. Marija ni lasje kakor so rezani kažejo na gotiko. V desni, ki jo stega Marija navzgor k Ani drži granatno jabolko. Sploh dela skupina vtis, da je predelana iz prvotne gotske skupine.

Na juž. steni ob vel. oltariju visi velika slika pl.o. obstoječa iz dveh delov. Zgornji predstavlja v pokrajini skupino Pieta obdano od sv. Janeza Evang. bratatega svetnika, ki ga ne vem določiti in sv. Antona Pad z lilio. Helldunkel. Kontrasti v barvah, posebno pri Janezu, olivno zelena in živordeča. Marija ima simiji plašč, drugi svetnik rumenega. Slika ima več manjših lukencij in je bila že enkrat umetno restavrirana in je zopet potrebno. Spodaj v drugem paru sta na vsaki strani po en darovalec, sredi pa baročni ~~kk~~ okvir s putti, ovnovimi glavami in napisom: Gott vnd Unsere Lieben Frauen zu Ehren hatt der wolehrwirdige in Gott geistliche vnd Wolgelerte Herr Ioan Zigan Pfarrherr zu Giblha vnd der Edle Herr Gregor Khunn(clihi?) Proniant(?) Verwaltern im Pedtau disses Epitaphium am hero machen lassen, so beschen in anno 1670.

V lad i na sev. steni je ohranjena gotska freska, ki pa je popolnoma preslikana, samo kompozicija je ostala. Smrt Marije. Marija leži na nizki slikarji.

ploskvi, paralelni ploskvi, paralelno na ~~nizki~~^{visoki} blazini, nad glavo gotski bāla-
haim. Za njo stoje v 2 vrstah apostoli . Peter Škropi, eden s kadišnico, drugi
molio. Ob vznožju na desni sedita 2 apostola, eden belobradat moli, sv.Janez
čita iz knjige. Ob vzglavju klečita veliko manjša kot ostali donatorja, oba
v takratnih oblekah. Tipi ~~ščet~~ idealistični.Tehniká če količkaj pronica skozi
falzifikat ~~konturirani~~ z barvnimi polnili, nimbi vdelani v malto. Nad skupino
je na oblakih Bog oče z blagoslavljačo desno od 2 molečih angeljev obdan
v naročju drži Maričino dušo v obliki deklice.

Na juž. strani oltarja stoji kmečko primitivem kip sedečega Jezusa kronanega
s trsom, opirajočega lice v desno dlan. Ob prižnici visi slika Trižanja, na
les, ki je popolnoma preslikana in predstavlja bržkone kompozicijo iz 17.stol.

Vsa t ni barv, ki teh je slikar bržkone skušal posneti, govore za to.
Cerkev ima lep, bogato profiliran gotski portal. V timpanu slika škapulirske
M. božje, ki posnema bržkone starejšo slikarijo M. božje. To govorji posebno
kompozicija detetovega telesa. Nad sliko je letnica 1887, št. dokazuje, da je
primitivni restavrator posnel prvotno gotsko letnico.

Stele, XXI, 26.7.1923, str.37- 40.

Zvonik kakor pri c. M.b. v Tinskem.

Zokel okrog in okrog. Ohranjen odstrešni venec. Brez opornikov.

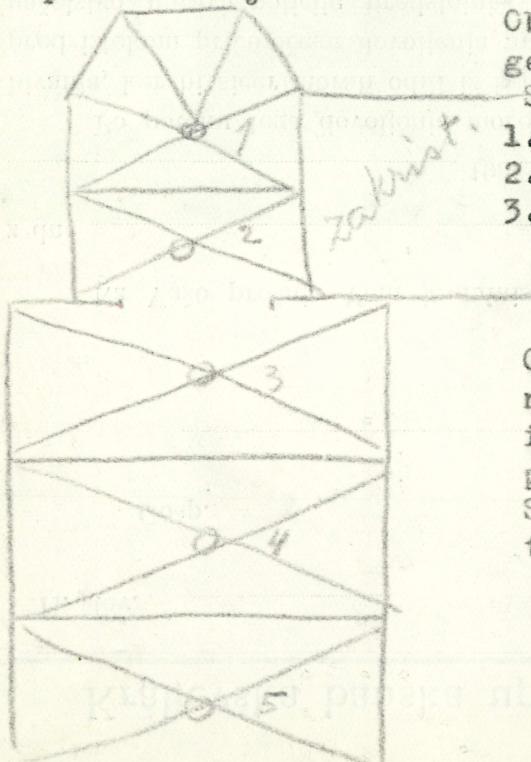
Na sev. steni ostanek fresk. Vidi se sled nimbirane, rdeče zeleno oblečene
frontalne figure. Evo od nje ostanek druge. V splošnem 15.stol. Več nesigni-

rano.

Ohranjeni v prezbiteriju 2 trilistno zaključenih oken. Vzh. zazidano. Zakristija na jugu prizidana.

V juž.steni gotski z žlebom profilirani str. portal in eno dvodelno okno s 4 listnim krogovičjem.

V cerkev vodi z dvojnim žlebom in dvojnim paličastim motivom profiliran gotski portal s timpanonom, ~~zaključek~~ ločno zobčasto obrobljenim. Notri slike deloma preslikana škapulirske M.B. Nad njo s črno barvo letnica 1882. adja in preb iterij obokana s kržnastim obokom.

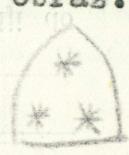
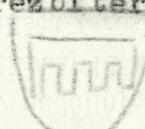

Oboki v ladjih na služnikih, v prezbiteriju na geom. konzolah.

Sklepniki reljefno okrašeni.

1. agnje božje s praporcem.
2. narobe obrnjen štiridezen glavnik.

- 3.
- 4.
5. frontalni obraz.

Od konzol ima srednja na juž.steni narobe obrnjen ščitek s 3 zvezdami. Jugovz. pa isti motiv kot sklepnik št.2. samo pokonci postavljen.

Slavolok obojestransko posnet. Portal v zakristijo šilast z močno posnetim robom.

3 oltarji slabotni, močno predelani iz oltarjev 17.stol.

Na juž. str. lesen "hrvaški Kris tuts." Zanimivo baročno kmečko delo.

Na sev. str. ladji ik nograf. zanimiva žal preslikana smrt Marije iz zač.15.stol.

M. b. leži na postelji z gotskim baldahimom nad glavo. Levo v kotu klečita dotanor in žena, desno sedita 2 apostola, katerih eden moli, drugi b bere iz knjige. Za posteljo stoji 10 apostolov. Peter s štolo čez ramo kropi umrlo. Drugi drže knjige in molijo, eden piha žerjavico v kadilnici. Nimbi vtisnjeni v omet. Na oblaku Jezus s remljanod 2 angelov blagosljavljajoč z desno, z levo noseč Marijino dušo

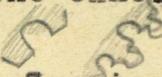
Stele, CXIII, 15.10. 1948, str. 81' - 84'.

Pravilno orijentirana cerkev stoji na strmem griču v n.v. 403 m.
Viri in Literatura: Farna kronika.

Cerkev sestavlja: predložen, spodaj kvadraten, zgoraj oktogonalen zvonik, malce širša, pravokotna ladja in nekoliko ožji, toda enako visok 3/8 zaključeni prezbiterij, kateremu je na jugu prizidana nadstropna zakristija. Gradnja je kamenita, ometana. Strehe sedlasta, strešasta, pultasta, škriljeve zvonikova osemstrano piramidasta, opečna.

Zunanjščina: Zvonik opasuje profiliran talni zidec. Posamezne etaže ločujejo 3 kameniti, pristrešni zidci. Polkrožno zaključeni portal z ravno preklado, je kamnoseško lepo obdelan. Line, ki so v vseh etažah, so okrogle ali ovalne, obdane pa so s pravokotnimi okvirji, katere krasijo ogelna ušesa. Zvonove line so členjene, biforne, ppk. Cerkev opasuje pristrešen talni zidec, zaključuje pa jo žlebast fabion, ki je iz lehnjaka. V ladjo vodijo 3 portali. Galvni je gotski, profiliran žleb-palica-žleb z bačin in timpanonom, katerega krasí petlistno slepo krogovičje in močno preslikana gotska freska Škapulirske MB z detetom v gotski pozì, obdana od sončne aureole. Dete je skoraj golo. Nad sliko je letnica 1487, številka 8 dokazuje

da je primitivn^d restavrator posnel prvotno gotsko letnico. Vratnice tega portala imajo še originalno gotsko okovje. Na vsaki strani portala so vidni začetki ladjinega talnega zidca. Severni portal je baročen, pp, ušesast, in naknadno prebit, južni pa je izzlebljen, istočasen, gotski. Ladjo osvetljuje troje oken, od katerih je eno v severni steni baročno pp, južni steni pa eno baročno pp, drugo pa gotsko, zašiljeno, dvodelno, s štirilistnim krogovičjem. Na severni steni ladje so pod fabionom vidni sledovi gotski fresk, ki kažejo nedoločene svetniške figure v posameznih ločenih poljih. V zaključnih stranicah prezbiterija so bila prvotno 3, danes je srednje zazidano, ostroločna okna, ki so enojna in katera zaključuje preprosto krogovičje. V severni steni je ppu okno, ki je bilo gotovo naknadno prebita. Ob južno stran prezbiterija prislonjena zakristija je imela nekoč v zapadni steni vrata (manjka talni zidec!), danes pa ima v južni steni naknadno prebito baročno okno. Obdaja jo pristrešen talni zidec, toda ne fabion.

Notranjščina: Zvonica ima kamenit tlak in banjo s križajočima se sosvodnicama. Levo in desno sta ppu niši z pp oknoma. Do ladjinega portala vodijo 3 stopnice, od katerih zadnja cementna ima letnico MCMXI. V ladji je tlak cementen, v prezbiteriju dvignjen za 2 stopnici. Zidana bafočna pevska empor katero nosita 2 slopa in 2 križna oboka, se trapeasto razvija v prostor, po robovih in ograjih pa jo krasí štukirana vrvica lovorjevih listov. Na desni vodijo nanjo istočasne polžaste stopnice, ki so spodaj zdane, zgoraj pa lesene.

Ladja je trikrat križno-rebrasto obokana. Močna, žlebasta profilirana rebra rastejo direktno iz okroglih služnikov, ki počivajo na visokih, na robih prielezanih bazah. Sklepniki so okrogli, prvega krasí maska, drugega polmesec z zvezdama, tretjega ščitek z emblemom . Ostroločni slavolok je obojestransko priezan na ajdovo zrno. Prezbiterij pokriva križno-rebrasta in 5/8

traveja, ločeni z oprogo. Rebra so enaka onim v ladji, le da rastejo iz konsol, katerih eno krasí ščit s 3 celjskimi zvezdami (in letnico 1733 - Stele?) , drugega pa grb s stiliziranim obzidjem . Okrogla sklepnika krasí nad oltarjem Agnus dei, drugega pa enaki grb kot že omenjeno konsolo.

V zakristijo vodi ostroločni portal, prirezan na ajdovo zrno. Na severni steni ladje, nad stranskim vhodom, je velika fresko slikarija, ki predstavlja Marijino smrt. Slikarija je tako preslikana, da je ostala samo kompozicija. Marija leži na nizki ploskvi, nad glavo, ki leži, ki leži na visoki blazini, je vpporedno s ploskvijo naslikana baldahin. Za Marijo stoje v dveh vrstah apostoli, Peter škropi, eden od apostolov ima kadilnico, drugi molijo, ob vznožju na desni sedita dva: eden je belobrad, drugi Janez čita iz knjige. Ob zglavju klečita veliko manjša kot ostali, donatorja in molita, oba sta v takratnih nošah. Tipi so idealistični, nimbi vrezani v omet. Nad sikk skupino je na oblakih BO z blagoslavljajočo desnico, obdajata ga dva moleča angela, v naročju drži Marijino dušo v obliki deklice. Freska je iz ca 1400. in je samo iknografsko še porabna. Ostala dekorativna slikarija notranjščine je novejša in ne odgovarja prostornemu razpoloženju.

Zakristija ima kamenit tlak in križni obok. V njej je še sled njenega zapadnega portala v obliki ppu niše ter zidana menza nekdanjega oltarja.

Oprava: Glavni oltar ima primatično menzo, predelo z v sredini vdelanim tabernakljem, ki se razvija preko menze s pomočjo dveh konkav, ter nastavkov, katerega nosita 2 para stebrov in golčasto ogredje, ob straneh pa ga spremljata preprosti volutasti ušesi. Atika je replika nastavka, katero zaključuje trapezasto čelo. Plastike so: v očrehji ppk niši Ana z Marijo (kot vse kaže predelana iz gotske skupine Ane Samotretje. Ana drži v levi knjig, z desno sega navzgor k Ani z levico, v kateri drži

granatno jabolko, njeni lasje kažejo na gotiko, z desnico pa dela kretnjo kot bi nekoga držala ali segala k njemu. Kip kaže na sredino, ali že 2. pol. 15. stol.), ob strani Magdalena in Marija mati Jakobova, v atiki Uršula, ob strani Judita in Ivana, v čelu speča Rozalija (slika). Svečniki so bp. Oltar je lepo delo že 2. pol 17. stol., ki je še držano v ploskvi ter se razvija v treh nadstropjih.

Stranska oltarja sta enaki, preprosti deli iz 2. pol. 17. stol. Imata prizmatično menzo, v prostor stopajočo predelo, preprost nastavek s parom stebrov in slabo razvitim ogredjem. Atiko nadomešča nekako čelo z višjim, srednjim, ppk delom ter nižjima stranskima, katera bordirata vuluti. Levi oltar je posvečen Marjeti, desni? V čelih imata kipe: prvi Terezijo, Jakoba in Hilda, drugi Agato, škofa in neznano svetnico.

5/8 prižnice poživljajo na ogalih volutaste konsole in gladki stebri, na stranicah pa niše s kipi 4 apostolov. Pod nišami je akant. 5/8 baldahin zaključujejo volute, krona pa Mihael.

Križev pot je rustikalno delo iz srede 19. stol. po Führichu.

Orglje in ostala oprava so bp.

Oprema: V prezbiteriju visi velika pdp, opl slika v oroginalnem okvirju, ki predstavlja zgoraj polaganje v grob, spodaj pa v sredini napisno kartušo z dvema puttoma, levo klečečega župnika, desno naročitelja in njegovo ženo. Napis se glasi: GOTT UND USER LEEBEN FRAUEN ZU EHREN HAT DER WOLEHRWIRDTIGE IN GOTT GEISTLICHE UNDWOLGELERTE HERR JOAN ZIGAN PFARHERRN ZU SIBIKA UND DER EDLE HERR GREGOR KHUNNCLIH, PROVIANDT VERWALTERN IN PEDAU DISES EPITAPHIUM ANHERO MACHEN LASSEN, SO BESECHEN IN ANNO 1670.

Kompozicija polaganja v grob je diagonalno ur jena. Diagonalo tviri Kristovo telo, okoli pa kleče Janez, Marija, ki ga drži v naročju in Anton Padovanec z lilijsami v rokah, zadaj stoji bradati svetnik. Slika je kvalitetna.

Opoziti je svetlo-temne kontraste v barvah, zlasti pri Janezu olivno-zeleni in živo rdeča, Marija ima sinji plašč, neznani svetnik rmenega. Slika je bila že večkrat restavrirana, ima nekaj lukenj in je načeta od vlage. Originalni okvir krasijo v oglih rozete.

Lika "Križanja" je delana olje- les. Po kompoziciji in tonih barv sodeč je iz 17. stol., a je bila v sredi 19. stol. popolnoma preslikana.

Mipp premišljajočega Krista je domače delo, ki je bilo preje na levem oltarju.

Stekleni lesteneč košaste oblike je iz domače loške glažute ter iz 1. pol. 19. stol.

Zakristijska oprema je bp.

Zvonik: Je iz 17. stol. in brez zvonov.

Podstrešje: Vsi oboki so kameniti ter istočasni s cerkvijo. Najstarejši sta ladja in prezbiterij ter verjetno zakristija, čeprav kaže na podstrešju omet do višine prezbiterija. V vhodni in zapadni steni je imela sedaj zazidani okni, katerih vhodno ima značaj line. Izredna debelina njenih zidov (ca 2 m), dokazuje, da je bila sedanja zakristija prvotno stolp, ki je služil za zvonove, pa verjetno tudi za obrambo (lina!). Zvonik je najmlajši prizidek, in sicer iz 17. stol.

Resume: Cerkev je, ki je bila prvotno posvečena MB, je bila zgrajena kot donatroska cerkev koncem 14. stol. Takrat sta nastala ladja in prezbiterij ter njun slikarski okras, ki je še rudimentarno ohranjen. Zakristija je verjetno istega časa, čeprav je možno tudi, da je nastala šele v 15. stol. ter je bila prvotno stolpova zvonica. V 17. stol. so predvidali zvonik. Takrat so verjetno odstranili prvotni stolp do višine prezbiterija. Leta 1733, so končno vzidali v cerkev današnjo pevsko emporo.

Okolica: Izpred cerkve je lep razgeld.

Konservatorske ppombe: Ostrešje je trhlo in slabo. Cerkev je malo premalo zračena.

Ostalo:

Opombe: Cerkev so zadnjič obnovili l. 1911.

J. Curk: Celjska topografija(Šentjur), rkp. str. 154-156.

V vel.oltarju kip M.B.baročno prebarvan.Zelo izrazita S linija v ploskvi in prostoru.

Na sev.vzh.steni prezbiterija je letnica 1526

V str.oltarjih ob slavoloku sta sliki sv.Janeza Nep. in sv.Stanislava Lerchinger.

Pod korom na gotskem oboku sklepnik s ščitkom z znakom mojstra?

Kvadratičen sklepnik z znakom

Stele, XXIVA, 1962, 44

Interesantna baročna stavba, reliefno obdelan leseni kip M. božje z detetom, stoječa. Jezus ji sega za vrat kot pri stiški. 17. stol.

Stele, XXI, 26.7.1923, str. 40.